

H. LINDEMAN.

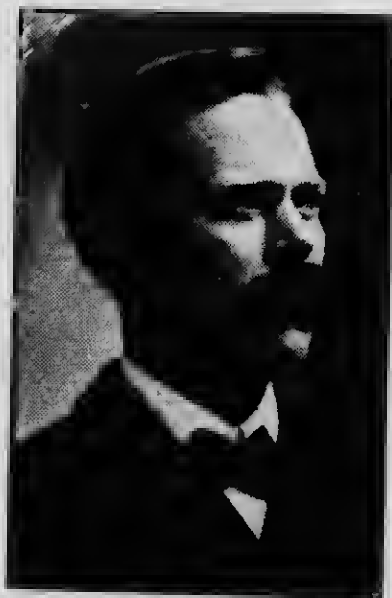
för den måste tillbyggas, hvilket skedde på sommaren 1891.

Att det fanns missionsinne i den lilla församlingen ha vi redan nämnt, ty den sände ut sina predikanter till andra trakter i landet att förkunna Guds ord. Men den tänkte också på hedningarne och sände vid denna tid ut tvenne systrar, Nelsina Rasmussen och Anna Svenson till Indien. Den förra blef sedermera missionär Fredriksons hustru.

Fastän så nyligen tillbyggd, blef kyrkan år 1893 åter för trång att rymma de, som ville komma och höra evangelium. En tomt inköptes därför med tanke att bygga kyrka ganska snart. Men att icke allt går efter beräkning, det fick församlingen erfara den senare delen af år 1893. Det var ett pröfningsår för Guds lilla hjord. Dels blef ställningen mellan predikanten och församlingen icke så god och tillspetsades mer och mer de två följande åren, så att på grund af strider om

dopet m. m. många skilde sig från församlingen samt förenade sig med den 1894 bildade baptistförsamlingen, hvarvid medlemsantalet förminskades från 81 till 58. Att dessa brytningar voro smärtsamma för den lilla församlingen, säger sig själft. Mycket gjordes för att förekomma detta utbrott, men allt förgäves.

Pastor H. Lindeman kallades till församlingens lärare efter J. E. Johnson. Han grep verket an med ungdomligt mod och kraft. Men de rådande misshälligheterna kunde icke afvändas. Allt har dock en öfvergång, så ock detta. Var det mycket ondt däri, så hade det ock sitt goda med sig. Församlingen blef genom denna pröfning både luttrad och stadgad, och utvecklades sedermera i en mer sund riktning och autog en beständigt hållning. Missionsnitet flamma-de åter upp och uppoffringarna för Herrens sak gjordes med glädje. Ganska många blefvo frälsta året därpå, så att församlingen ökades med 17

NILS HEINER.